Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 10 6 MAART 1965

Beste vrienden en vriendinnen

EEN paar dagen geleden belde oma mij op. „Oh, ik weet niet wat ik moet doen," zei ze. „Gijs wordt met de dag luier! Het veld moet worden geploegd en dan moet er worden gezaaid, en je begrijpt dat ik dat niet allemaal alleen kan doen! Maar denk je dat Gijs een hand uitsteekt om mij te helpen? Nee hoor, hij laat mij maar zwoegen en zit zelf binnen bij de kachel te slapen en rozijnencake te eten!"
„Wat eet hij, zegt u?" vroeg ik.
„Rozijnencake!" zei oma. „Daar is hij tegenwoordig dol op. En die moet ik dan ook nog voor hem bakken, bij al het andere werk wat ik doe!"
„Oma," zei ik streng, „u bent veel te goed voor die gans! Maar ik kom bij u en dan zal ik u weleens even helpen!"
Toen ik bij de boerderij kwam, zag ik oma in de verte bezig met ploegen. Ik ging naar binnen, waar Gijs Gans bij de kachel zat te dommelen . . .
Even later rende hij het huis uit, dwars over het veld naar oma toe, en rukte haar de ploeg uit de handen. „Gaat u maar naar binnen!" riep hij. „Er is bezoek voor u!" en hij begon als een razende te ploegen.
Het eerste wat oma zei toen ze over de drempel stapte, was: „Wat heb jij met Gijs Gans uitgevoerd? Ik heb hem nog nooit zo hard zien lopen!"
Ik begon te lachen. „Ik heb hem een verhaaltje verteld, dat u mij altijd vertelde toen ik nog klein was. Het gaat over een man die koren ging zaaien. Hij liet per ongeluk een kilo rozijnen in de zak met graan vallen, en toen het koren opkwam, hing er aan iedere halm een rozijnencakeje!"
„Zo was het sprookje niet helemaal," zei oma glimlachend.
„Nee, maar Gijs geloofde het. Ik ben bang dat het u een paar kilo rozijnen gaat kosten, maar dat is het, dunkt me, wel waard!"

OOM DONALD

onze prijsvraag nr. 10

Op dit driemaal dubbelgevouwen strookje papier staan zestien woorden van vier letters. Elk woord eindigt op een S; dat weet je dus al vast. Over de tweede letter van elk woord behoef je je hoofd ook al niet te breken, omdat die nog nèt zichtbaar is.
Nu gaat het er dus om, de eerste en derde letter te vinden, zodat er woorden van de volgende betekenis ontstaan:

1. Daar woon je in. 2. Één keer. 3. Heerlijk geurende bloem. 4. Voedsel. 5. Bundel vruchten bijv. druiven. 6. Water in Groningen. 7. Luilangzaam. 8. Glas in een fototoestel. 9. Klein beetje. 10. Deel van het gezicht. 11. Afrastering van metalen draad. 12. Glijlatten. 13. Grootmoeders. 14. Grootvaders. 15. Zeer grote man. 16. Bergplaats.

Wanneer je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de eerste letters van boven naar beneden de naam van een soort ziekenhuis.
Heb je de naam gevonden, schrijf hem dan op een briefkaart en stuur deze vóór 11 maart aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.
Vermeld duidelijk je naam, adres en woonplaats en schrijf linksboven op de adreszijde „Oplossing nr. 10" en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

De eersteprijswinnaars van onze wekelijkse prijsvraag mogen kiezen tussen een autoped en een horloge. ZET DAAROM DUIDELIJK onder het nummer van de puzzel in de linkerbovenhoek: Ik wil een AUTOPED, of: Ik wil een HORLOGE.

Ons ziekenlijstje

Jikke Gros is al een tijdje ziek. Sturen jullie haar eens een kaart of een briefje? Haar adres is: Tuije 17, Garijp (Friesland).

Henny v. d. Berg spaart speldjes en postzegels. Haar adres is: Jan van Ankelstraat 36, Vlaardingen (West).

Margreet van Keulen is 13 jaar en spaart mooie kinderkaarten. Haar adres is: Beethovensingel 91a, Vlaardingen.

Casper van Leijden, Breda, **Willy, Jan en Bram Keijmel**, Oostkapelle, **Hans Govers**, Tilburg, **Ria en Joslentje Heesen en Nelly Lenssen**, Bakel, bedanken alle vrienden en vriendinnen heel hartelijk voor de vele brieven en kaarten die ze hebben gekregen.

* Prijzen *

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

Opletten allemaal

De winnaars van prijsvraag nr. 3 zijn:
1e prijs: horloge of autoped: Hans Triep, Morelstr. 124, **Den Haag;**
2e prijs: weefdoos: Mada Muis, Henckenstr. 15, **Eygelshoven;**
3e prijs: badmintonspel: L. en A. Grund, **Rotterdam;** W. Dijkstra, **Scharsterbrug;** Gr. Lont, **Wieringen;** G. Buimes, **Vollenhove;** E. Ros, **Amsterdam;** W. Notenboom, **Klaaswaal;** P. Kuijcks, **Hulst;** G. v. d. Heyden, **Beek en Donk;** M. Lambers, **Assen;** J. Kakebeeke, **Bethlehem O.V.S. Zuid-Afrika.**
Bal: W. Beye, **Pijnacker;** R. Baard, **Sluiskil;** H. Weggeman, **De Maten, Dr.;** W. Bijker, **Bovenknijpe, Fr.;** J. Schueler, **Ruophen;** J. Wieffering, **Hengelo;** H. Munk, **Arnhem;** R. Tjon Soeilen, **Nw. Nickerie, Sur.;** A. Sambroek, **Volendam;** J. Poortman, **Vilvoorde, Belg.;** W. Wilms, **Venray;** Sj. Hakkema, **Duizel, Nb.;** H. v. d. Heyde, **'t Harde;** B. Buining, **Zuidlaren;** R. Sasbrink, **Nijverdal;** G. Bles, **Nijmegen;** M. v. Dijk, **Valkenswaard;** E. Ferdinandus, **Kerkrade;** J. Voskuilen, **Soestduinen;** J. Rust, **Amstelveen.**

De oplossing van prijsvraag nr. 8 luidt: BENZINEPOMPBEDIENDE.

**** Oom Donalds brievenbus ******

Beppie Witteveen, Deventer. Natuurlijk ben ik niet boos op je, Beppie! Vooral niet als je het zo beleefd vraagt. En je ziet dan ook dat ik je in de Brievenbus heb gezet!

Andrea Mol, Nieuwlande (Dr.). Je zult het niet willen geloven, Andrea, maar op het moment dat ik dit schrijf, is het DROOG! Maar het kan elk ogenblik gaan regenen, zoiets weet je nooit van te voren in ons kikkerlandje!

Marian Verhulst, Goirle. Jij krijgt je plaatje in de Brievenbus, hoor! Ik ben blij dat je de brief zo leuk vond! Dag, Marian, doe je de groeten aan Kees en Wilma?

Robbie van Osch, 's-Hertogenbosch. Zeg, Robbie, ik vind het wel een klein beetje dom van je dat je mij vraagt wat ik in mijn vakantie doe, dat kun je immers vaak genoeg in DONALD DUCK lezen!

Vergeten jullie vooral niet, wanneer je me schrijft, duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te schrijven: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam.

WALT DISNEY

Dagobert Duck

Jazeker, alles wat kostbaar is, interesseert me! Wat is er met die jade aan de hand?
Neemt u plaats aan mijn tafel, ik zal u vertellen!
Over het kostbaarste, waardevalste stuk jade dat er bestaat!
Had hij het over jade?
Ja, dat had hij!
Sssst! Ik heb za'n idee dat hier een aardig avontuurtje voor ons in zit!
Op het briefje in mijn gelukskoekje staat dat er een groot fortuin op ons ligt te wachten!
Op het mijne staat: „De directie voelt zich niet aansprakelijk voor de voorspellingen in de koekjes en zal het daar ook niet altijd mee eens zijn!"
Wel, Buiten-Mongolië, de Gobi-woestijn, de verlaten tempel, en de prachtige steen . . . iemand hoeft er maar geld in te steken en hij komt er!
IK steek er geld in en IK kom er!
Heb je alle aanwijzingen goed opgeschreven?
Jazeker, dát heb ik!

Laten we gaan!
Ja! Tsjap! Tsjap!

Wat een haast!
TAXI!

Oh! Wat een pech! Zij zijn in onze taxi gestapt!
Zeker pech! Zij hebben hun rekening oak niet betaald!
TAXI
Naar het vliegveld, chauffeur!

Later . . .
♫ EEN KAMEELTJE LANGS DE ZANDWEG REED, DE ZON SCHEEN HELDER, HET WAS ZO HEET, DE JADE LIGT TE WAAACHTEN! ♫
Oh, is het nou beslist nodig dat je zingt?

Waaram zijn we langs de bergen gegaan?
De zandweg is te zwaar voor de kamelen, wij moeten zuinig op ze zijn!

Daar is het!

De tempel van de Zevende Druiloor, waarin we de kostbare jade zullen vinden!

Daar komt nog een andere kameel bij de tempel — ha, toch niet helemaal!
Wist jij dat kamelen een verschrikkelijke hekel hebben aan trappen lopen?
Li Ping Pang heeft niets over deze trap gezegd!
Maar daar is het vertrek waar de jade volgens zijn aanwijzingen moet zijn!
EN DAAR IS HIJ!
* De gemene dieven!
Ben je nu niet blij dat je dat mes uit de zak van die padvinder hebt gerold?
Ja, maar ik wou dat ik zijn veldfles ook had gerold, ik heb dorst!
POP!
PLOP!
Intussen . . .
Ik wil mijn oude vriend Amandel Duck even gaeiedag gaan zeggen!
En ik zal de jade eens even gaeiedag gaan zeggen!

Kom, laten we snel maken dat we weg komen!
Wacht, daar heb je Dagobert! We zullen die auwe gierigaard eens 'n paar centen uit zijn zak kloppen!
Deze bemoste groene steen kan heel goed dienst doen als jade!
En met deze spulletjes kunnen we ons snel verkleden als Tartaren!
Kunt u me zeggen hoe ik de jade te pakken kan krijgen?
Oh, door die deur?
Dag! Ik zoek de kostbaarste jade die er bestaat, hij moet hier zijn!
Wij broeders Lif Laf Laens, wij verkopen u jade!
Wij hebben hem in vingers!
Dit is alles wat ik bij me heb, meer kan ik niet bieden!
Wij nemen bad aan!
* De doorgehaalde baeven!

OH, JONGES! WAT EEN BOFFIE!
OH, JONGES! WAT EEN BOFFIE!
Ah, meneer Duck! Waarom loopt u met die ouwe vieze steen rond?
Deze ouwe vieze steen is toevallig de kostbaarste jade ter wereld!
Het spijt mij u te moeten teleurstellen, maar de jade is aan . . .
. . . die muur! Ach! Hij is verdwenen!
Je bedoelt dat die rare Tartaren mij deze ouwe vieze steen hebben verkocht . . . snik . . .
Li Ping Pong wendt zijn gelaat af, hij kan niet tegen tranen!

En zo vaart een verdrietige Dagobert terug naar huis en klaagt steen en been over zijn steen . . .
Later, weer thuis. . .
Ik zal die ouwe steen afwassen en hem houden als aandenken aan de eerste keer dat ik een mislukte koop heb gedaan!
En help me eraan herinneren dat ik nooit meer Chinees ga eten!
Wáááát?
Wat heb je nou weer?
Die steen! Dat is een smaragd!
Een grotere bestaat er vast niet op de hele wereld!
Wel wel, wat zeg je daar van?
Later . . .
Oh, hou je mond! Moet je horen wat hier staat!
Oh, stel je het gezicht van Dagobert toch eens voor toen hij merkte dat de steen die hij in zijn handen had, alleen maar een stuk rots was!

Dagobert Duck vindt oude bemoste steen die DE GROOTSTE SMARAGD TER WERELD blijkt te zijn!
* En nu terug naar de tempel!
Ach, wat geeft dat nou, wij hebben de jade toch zeker!
HIJ IS VER-DWENEN!
Wat heb jij ermee uitgevoerd?
Wat bedoel je met wat heb ik ermee uitgevoerd — wat heb JIJ ermee uitgevoerd?
Tot diep in de nacht . . .
NIETES! NIETES! WELLES! WELLES!
Later . . .
Je kunt erop rekenen dat ik vaak bij je kom eten, Li Ping Pang, het is me de vorige keer best bekomen!

WALT DISNEY

Minnie en Katrien

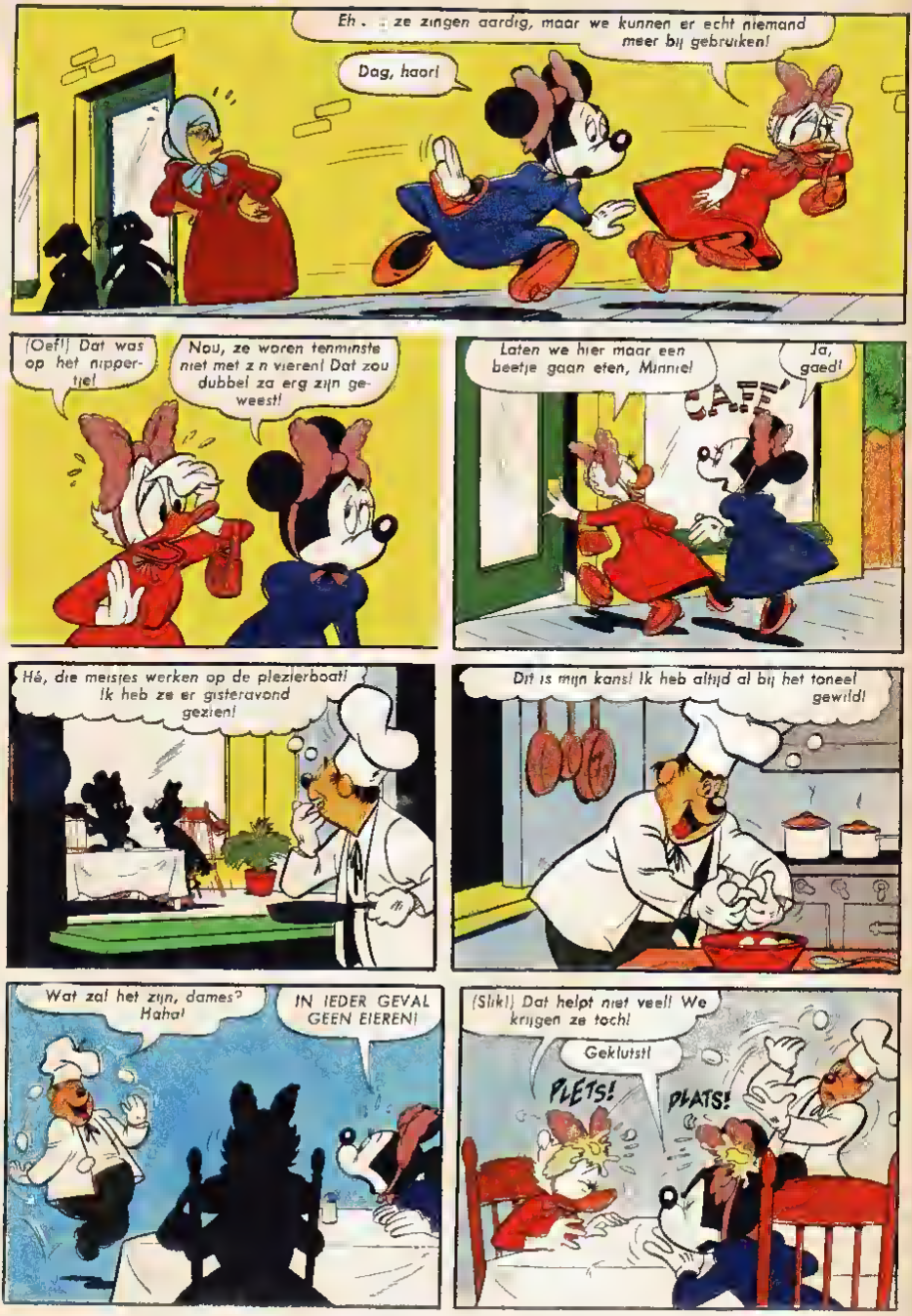
Eh . . ze zingen aardig, maar we kunnen er echt niemand meer bij gebruiken!
Dag, haar!
(Oef!) Dat was op het nippertje!
Nou, ze waren tenminste niet met z n vieren! Dat zou dubbel zo erg zijn geweest!
Laten we hier maar een beetje gaan eten, Minnie!
CAFÉ
Ja, goed!
Hé, die meisjes werken op de plezierboot! Ik heb ze er gisteravond gezien!
Dit is mijn kans! Ik heb altijd al bij het toneel gewild!
Wat zal het zijn, dames? Haha!
IN IEDER GEVAL GEEN EIEREN!
(Slik!) Dat helpt niet veel! We krijgen ze toch!
Geklutst!
PLETS!
PLATS!

Kom mee, Katrien! We gaan weg!
Maar wacht nou! Kijkt u nog even naar me! Ik ben ook goochelaar!

Dat weten wel U kunt klanten laten verdwijnen!
(SLIK)

(Zucht!) Het ziet ernaar uit dat we in de stad niet met rust worden gelaten!
Ik raad niet.

Ik heb het! We doen wat inkopen en gaan 'n picknick houden!
In het bos, waar niemand ans kan staren!
VLEESWAREN

We willen graag wat dingen voor n picknick hebben! Broad, vlees en zal
Ik ken julliel Jullie zijn van de plezierboot!
HAM

Uw voorstelling is aardig, hoor, maar u hebt nog een gaele moppentapper nodig!
En u kent er zeker een?

Natuurlijk! Ikzelf! Hebt u die al gehoord von die mug en die olifant?
Ja, nog maar twee keer vandaag!

En ken je deze? Wat heeft zes vaeten en kan zingen? Nou, nou? Zeg het eens? Een trio! Hahaha! Is te goed af niet?
Bah! Ik wil picknicken! Laat hij alsjeblieft ophouden!
Hier! Inpakken!
(Slik!) Dat is nogal duidelijk!
Weldra
Eindelijk zijn we dan buiten de stad in de vrije natuur!
Nu haeven we alleen nog maar een fijn, schaduwrijk plekje te zoeken!
Daar is al een fijn, schaduwrijk plekje. Het ziet er heel geschikt uit!
Daar staat verboden toegang!
VERBODEN TOEGANG
Ik heb genaeg van al die bemaei zuchtige mensen! De eigenaar van dit land vindt het vast niet erg als we voorzichtig zijn en geen rammel maken!
Mm! Dat ziet er heerlijk uit!
Eindelijk hebben we rust!
BWAM!
TONK!
(Slik!) Had ik dat maar niet gezegd!

HELP!
Ik geloof dat de eigenaar nogal boos op ons is!
Het spijt ons! We wilden geen kwaad doen!
We wilden alleen in de schaduw zitten om te picknicken! Niet schieten!
Schieten? Op jullie? Welnee! Ik wilde alleen maar laten zien dat ik een geweldige scherpschutter ben!
Scherpschutter?
Ja! Ik zag jullie al uit mijn huis! Zulke goede ogen heb ik! Ik heb die appel van de boom geschoten! Is dat geen geweldige stunt?
WAT?!
U hebt ons de stuipen op het lijf gejaagd met uw scherpschutterij!
Kom, Minnie! Nu is het genoeg geweest!
Er zijn hier te veel mensen die mee willen doen in de voorstelling! Er is maar één plaats waar we echt rust zullen hebben!
Dus ...
Heerlijk, zo'n dagje vrij!
En op 'n rustig plekje! Hihi!

prins Janos en de tijger

door KEES KETTING

DE koning van Henemarken had een knappe dochter Nu, dat hebben koningen wel vaker, en tot dusver is er niets bijzonders. Maar de prinses (Annie heette ze) was niet zomaar mooi — ze was oogverblindend mooi En ze werd nog iedere dag mooier! Jonge jonge, daar waren al heel wat prinsen op afgekomen, want met zo'n mooie prinses trouwen, dat wilden ze allemaal graag Maar geen enkele prins mocht het. De koning wilde zijn dochter liever nog een tijdje bij zich houden

„Ja, ik ben daar een haartje betoeterd," zei hij als een prins kwam vragen of hij met Prinses Annie mocht trouwen „Ik geef de prinses niet aan de eerste de beste die om haar hand vraagt. Dat zou veel te makkelijk zijn! En ze is pas 17 jaar, prins. Als ze 25 is, mag je met haar trouwen Dat is vroeg genoeg" En tegen zijn minister fluisterde hij. „Zolang ze hier is, kan ik zelf fijn naar haar kijken, minister. Oo, wat is ze weer mooi vandaag Nog mooier dan gisteren lijkt het wel"

Op een dag zat de koning voor het raam een sigaar te roken en in de tuin te kijken waar de prinses liep te wandelen, toen de minister binnen kwam „Die Prins Janos is er weer majestelt," zei hij. „En hij vertikt het om weg te gaan! Hij drukt aan één stuk door op de bel, ik word er tureluurs van Wat moet ik doen?"

„Stuur hem bij me!" riep de koning boos.

Er kwam een jonge man de kamer binnen Je zag meteen dat hij een prins was Hij boog als een knipmes. „Zo, ben je daar weer?" zei de koning grimmig „Vorige week heb jij gevraagd of je met mijn dochter mocht trouwen. Nee, heb ik gezegd Je hebt een kwartiertje met haar mogen wandelen om dat ik je aardig vond. Toen heb ik je gezegd dat je weg moest gaan. En wat doe je? De hele dag belletje trekken! Bah!"

„Maar de prinses is zo mooi—" begon Prins Janos „En ik wil zo heel erg graag met haar trouwen majesteit En zij wil het ook graag" „Zij heeft niks te willen," bromde de koning „En kom jij eens wat dichterbij." En hij fluisterde geheimzinnig: „Wat heb je ervoor over, met haar te trouwen? Wat wil je daarvoor doen?"

„Alles," zei de prins meteen.

„Goed," zei de koning „Heel goed! Dan zal ik jou vertellen wat je doen moet, Janos. Maar ik denk niet dat je het durft!" Hij krabde peinzend aan de wrat op zijn neus en zei: „Er is hier een groot stadion, waar precies 100.000 mensen in kunnen. Morgen zal ik mijn onderdanen daar bijeen laten komen Ik zal er ook zijn, en de minister, en jij, en de prinses natuurlijk Je hebt dan niks anders te doen dan de prinses een zoen te geven. Als dat lukt, mag je met haar trouwen."

„U maakt zeker een grapje," zei Prins Janos. „Dat is toch helemaal niet moeilijk?" „Het moeilijkste komt nog," zei de koning. „Je kunt de prinses niet zomaar zoenen. Dat zou je wel willen! Luister In dat stadion zijn twee deuren naast elkaar. Jij gaat daarvoor staan. Nu moet je een van die deuren opentrekken. Achter de ene wacht de prinses. Ze komt naar buiten, jij geeft haar een dikke pakkerd en jullie mogen trouwen. Dat beloof ik Goed! Maar achter de andere deur zit een kolossale tijger! Een reus van een tijger! Hij heet Appie en hij doet alles wat ik zeg. Hij kan mooi zitten, en een poot geven, en doodliggen, en zelfs de krant uit de bus halen. Maar dat doet hij alleen op zaterdag. Enne hij is gek op mensenvlees. Mensenvlees met mosterd Als jij dus de verkeerde deur opentrekt, word je opgegeten, met huid en haar. Zo, dat was het" Hij stak een nieuwe sigaar op en vroeg glimlachend: „En wil je nu nog met Prinses Annie trouwen?"

„Graag majesteit," zei de prins meteen „Wat zeg je?" schrok de koning. „Durf jij het stadion in? Ben jij niet bang dat je de verkeerde deur opentrekt?"

„Helemaal niet," zei de prins „En voor Prinses Annie doe ik alles!"

De koning schudde zijn hoofd. „Nou vooruit dan maar," zei hij toen „We beginnen morgenochtend om 9 uur Laat het door de radio en de televisie omroepen, minister." „Mag ik nog één keertje met Prinses Annie wandelen om het haar te vertellen, majesteit?" vroeg de prins beleefd Nu, dat mocht gelukkig. De prins liep vlug de tuin in en naar Prinses Annie, maar de minister ging ook mee Hij trapte hen bijna op de hielen, zo dicht liep hij achter

hen en ze konden bijna niets tegen elkaar zeggen. De prinses keek trouwens erg verdrietig, dat begrijp je.

„Je kunt beter weggaan, lieve prins," zei ze. „Kom maar terug als ik 25 ben, over 8 jaar. Ik vind het erg flink van je dat je het stadion indurft, maar als je de verkeerde deur opentrekt, eet Appie je op en . . . en dat wil ik niet. Ik hou van je!"

„Wees maar niet bang," zei Janos zacht. „Appie eet mij niet op. Ik heb iets bedacht." En hij fluisterde de prinses gauw iets in het oor. Die straalde opeens van plezier!

„Hé daar!" riep de minister, „niet fluisteren jullie. Dat heeft de koning verboden. En het kwartier is om. Vort, naar binnen." Maar de minister wist natuurlijk niet waarom de prins en de prinses zo geheimzinnig lachten. . .

De volgende morgen om 9 uur was het stadion stampvol. Op de eretribune zaten de koning en zijn ministers, en daaronder de rest van de regering en daaromheen al het volk, allemaal achter hoog prikkeldraad. En beneden op het groene gras van het voetbalveld stond Prins Janos. Precies tegenover hem kon je de twee deuren zien, vlak naast elkaar. Appie de tijger gromde zo hard, dat iedereen hem hoorde, ook de mensen die bovenin zaten. Al dat wat brulde hij! Maar je kon natuurlijk niet horen achter welke deur hij zat.

„Stilte!" riep de koning. „Je weet wat je doen moet, Janos. . . Loop naar voren en trek een deur open. Dat is alles." Nu werd het in het stadion zo stil, dat je de duiven in de lucht kon horen vliegen. En in die doodse stilte liep Prins Janos langzaam naar voren. Iedereen hield van spanning de adem in, alleen de koning giechelde zachtjes. Hij wist wat er ging gebeuren! Janos had veel praats, maar als hij vlak voor die deuren zou staan . . . en als hij Appie zo gemeen kon horen brullen . . . dan zou hij vast wel bang worden en hard weglopen. Nu stond Janos al vlak voor de deuren en iedereen hield angstig zijn buurman vast. Wat ging Janos doen? Achter welke deur wachtte de tijger? Zou de prins de goede deur kiezen? – Toen, heel plotseling, sprong Janos naar voren en . . . trok allebei de deuren los. Allebei de deuren! Nu, je begrijpt wat er gebeurde. Appie de tijger kwam met een kolossale sprong naar buiten, maar de prinses ook! Ze vloog naar Janos toe en daar stonden ze nu, met de armen om elkaar heen en het zou nog maar een seconde duren voordat de tijger hen allebei zou verslinden. En hij zag er zo griezelig uit! De tong hing uit zijn bek, en hij likkebaardde . . .

„Appie!" donderde de stem van de koning door het stadion. De grote tijger keek omhoog naar de eretribune.

„Appie, ga terug in je hok," riep de koning. Hij was woedend om de poets die Janos hem had gebakken. En wat kon hij anders doen? Hij kon zijn dochter van wie hij zoveel hield, toch niet samen met de prins op laten eten? Langzaam draaide de tijger zich om en stapte weer naar binnen. Prins Janos en Prinses Annie hadden elkaar allang gezoend, dat begrijp je.

„Hoera!" riep het volk. „Lang leve de bruidegom van Prinses Annie! Hoera!"

Maar de koning was verschrikkelijk boos! Jonge jonge, hij liep helemaal paars aan en de wrat op zijn neus glom als een pruim. „Kom hier jullie!" zei hij bars. „Het zal geschieden zoals ik beloofd heb. Jullie mogen trouwen. Morgen is de bruiloft!"

Gelukkig klaarde hij helemaal op toen Prins Janos beloofde dat hij en Prinses Annie in het land zouden blijven wonen en dat de koning iedere week een uurtje naar zijn dochter mocht komen kijken.

En zo gebeurde het ook.

Het volk was blij, de prinses en de prins natuurlijk ook en zelfs de koning.

Alleen Appie de tijger niet, omdat hij in plaats van een malse prins een karbonaadje te eten kreeg. Maar ja, dáár trok niemand zich iets van aan.

illustratie: JAN WESSELING

scharnieren tegen de uiteinden van de horizontale latten. De kast is nu zover klaar, dat we hem gaan afwerken. We kunnen ons werkstuk geheel schilderen of gedeeltelijk schilderen en verder met plakplastic beplakken. In het laatste geval plakken we tegen de voorranden van de horizontale latten sierstrips.

Tegen de onderzijde van de bovenste horizontale lat bevestigen we met behulp van 3 schroefoogjes een gordijnrail, die we hebben gebogen van een stuk metaaldraad. Het gebogen decor maken we van een stevig, doch buigzaam stuk karton, waarvan we de zijranden op twee 2 × 2 cm dikke latjes vastlijmen en spijkeren. Met een enkel spijkertje zetten we deze latjes met daaraan het decor tegen de achterkant van de staande latten vast.

Voor de gordijntjes roepen we de hulp van moeder in.

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

EEN LUXUEUZE POPPENKAST

IN zo'n prachtig theater moeten de beroemde artiesten Jan en Katrijn Klaassen zich wel thuisvoelen en spelen dat de stukken eraf vliegen. Het leuke van dit poppentheater is dat het front wat gebogen is, zodat de toeschouwers steeds voldoende van het toneel kunnen zien, onverschillig of ze recht voor de kast zitten of iets opzij ervan. Op de constructietekening zie je hoe de verschillende onderdelen van de kast eruit zien. De gebogen frontplaat wordt door horizontale latten midden en onder op zijn plaats gehouden. Evenals de bovenste horizontale lat zijn dit stukken hout van 10 cm breed en 1 cm dik, waarvan de voorkant met behulp van de figuurzaag is rondgezaagd. De middelste horizontale lat is tevens aan de achterkant uitgezaagd, om de speelruimte zo groot mogelijk te houden. Tegen de rechtgehouden uiteinden van de horizontale latten lijmen en spijkeren we de twee verticale latten van 4 × 1 cm dik. Met lijm en verlorenkopspijkertjes zetten we het gebogen front — een stuk triplex van 2 mm dik — tegen de voorranden van de horizontale latten. Het dakstuk met het wapenschild, dat we beide uit 3 mm dik triplex zagen, lijmen en spijkeren we tegen de achterrand van de bovenste horizontale lat. Tegen de voorzijde van deze lat spijkeren we de geschulpte rand, die we weer zagen uit een stuk triplex van 2 mm dik. De zijstukken van de kast, waarvoor we 5 mm dik triplex nemen, zetten we met box-

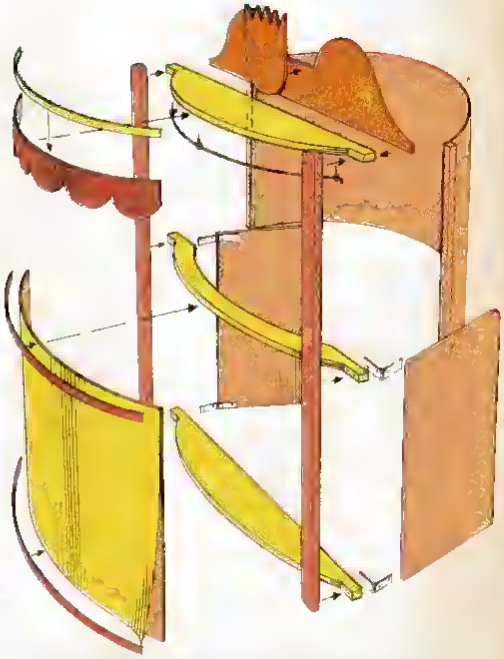

EEN MOBIELE KRAAN

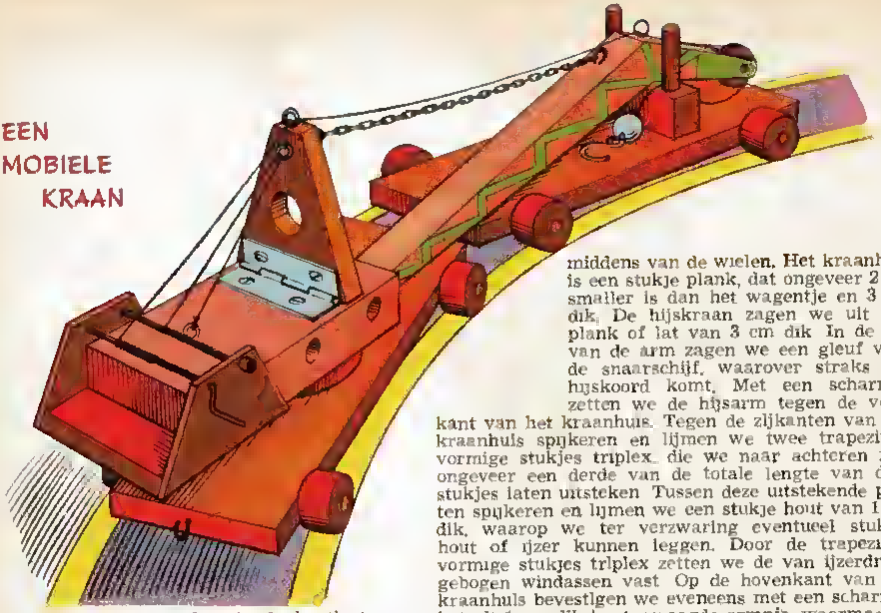

ZOEK maar eens of je in de houtkist nog wat restjes hout kunt vinden, want voor het leuke stuk speelgoed dat je hierbij op de schetsen vindt afgebeeld, kun je die heel goed gebruiken. We gaan namelijk een mobiele kraan maken, die zoals je ziet uit twee aan elkaar gekoppelde wagens bestaat. Op de ene wagen staat de kraan, op de andere een steunpunt, waarop de kraanarm kan worden neergelaten. Omdat het in elkaar zetten van de kraan echt niet ingewikkeld is en we bovendien nog gebruik maken van allerlei restjes hout, bleek een constructietekening overbodig.

De wagentjes maken we van twee stukjes plank van 8 à 10 cm breed, 1,5 cm dik en ongeveer 20 cm lang. Voor de wielen nemen we 2 cm lange stukjes van een 2,5 à 3 cm dikke bezemsteel. De asgaten boren we vanzelfsprekend precies in de middens van de wielen. Het kraanhuis is een stukje plank, dat ongeveer 2 cm smaller is dan het wagentje en 3 cm dik. De hijskraan zagen we uit een plank of lat van 3 cm dik. In de top van de arm zagen we een gleuf voor de snaarschijf, waarover straks het hijskoord komt. Met een scharnier zetten we de hijsarm tegen de voorkant van het kraanhuis. Tegen de zijkanten van het kraanhuis spijkeren en lijmen we twee trapeziumvormige stukjes triplex, die we naar achteren met ongeveer een derde van de totale lengte van deze stukjes laten uitsteken. Tussen deze uitstekende punten spijkeren en lijmen we een stukje hout van 1 cm dik, waarop we ter verzwaring eventueel stukjes hout of ijzer kunnen leggen. Door de trapeziumvormige stukjes triplex zetten we de van ijzerdraad gebogen windassen vast. Op de hovenkant van het kraanhuis bevestigen we eveneens met een scharnier het uit 1 cm dik hout gezaagde armpje, waarmee we straks de hijsarm in hoogte kunnen verstellen. Met een houtschroef, die we door een ruim gat in het wagentje steken, bevestigen we de kraan draaibaar op zijn plaats. Tussen de onderkant van de kraan en de bovenzijde van het wagentje schuiven we nog een grote houten schijf, bijvoorbeeld een houten wieltje op de houtschroef.

De steun voor de hijsarm maken we van een klosje of blokje, waarin we in voorgeboorde gaten twee stukjes ronde stok vast lijmen. Het klosje zetten we met enkele spijkertjes en wat lijm op het wagentje vast.

Om het werkstuk gemakkelijk te kunnen schilderen of lakken nemen we de wielen van de wagentjes, terwijl we ook het kraanhuis en de hijsarm losnemen. Als de verf goed droog is, monteren we het geheel weer en brengen we ook de hijs- en hefkoorden aan. De hijsarm en het kleine armpje verbinden we met behulp van een koperen kettinkje aan elkaar.

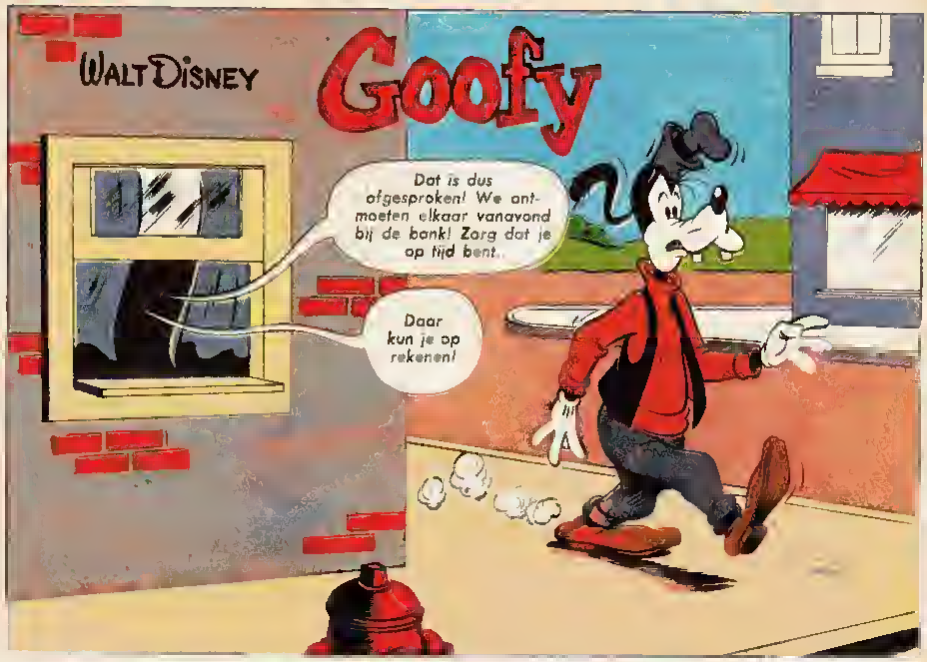
WALT DISNEY
Goofy
Dat is dus afgesproken! We ontmoeten elkaar vanavond bij de bank! Zorg dat je op tijd bent..
Daar kun je op rekenen!

Vergeet de ladder niet! Anders kunnen we niets beginnen!
Hé, wat moet jij hier, luistervink?
Oei!

HELP! AGENT! POLITIE!

Ik heb net een bende boeven ontdekt!
Wat?!

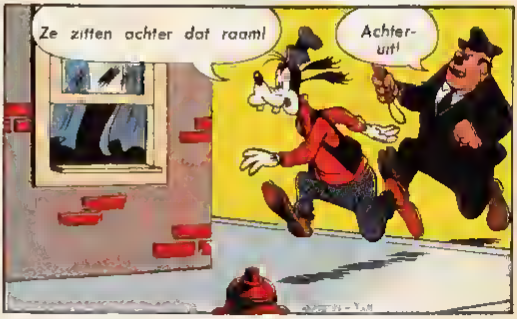
Ze zitten achter dat raam!
Achteruit!

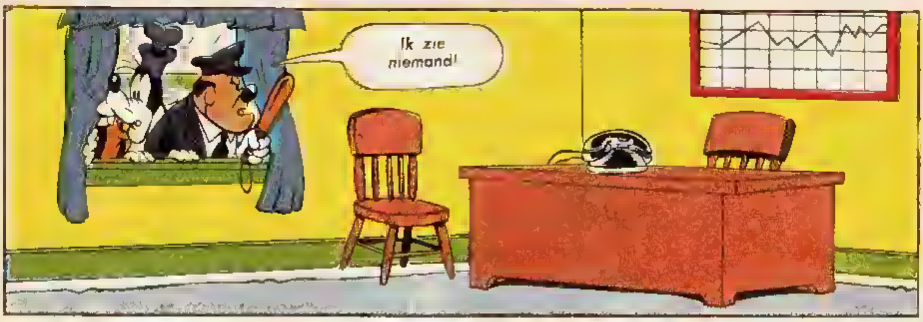
Ik zie niemand!

Toen ze me zagen, zijn ze natuurlijk weggegaan!
En nu hebben ze het op mij gemunt!

Weet je zeker dat je je niet hebt vergist, dat je je niet iets verbeeldt?
Eh . . . misschien wel, in ieder geval zijn de boeven gevlogen!

Oei! Misschien zagen ze dat ik met die agent stond te praten!

Ze liggen natuurlijk op de loer in een of ander steegje, en als ik langs loop BATS! dan ben ik erbij!

KLEDINGVERHUUR
Er staat me maar één ding te doen!

En dat is mezelf VERMOMMEN!

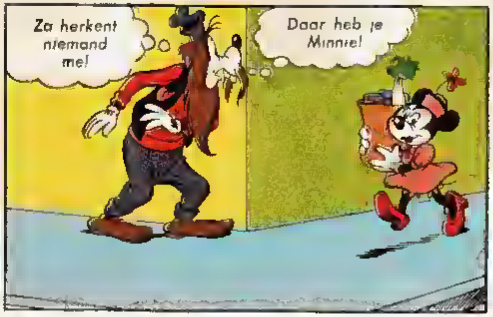
Za herkent niemand me!
Daar heb je Minnie!

Zo, dag Gaafy!

Ik had kunnen weten dat het niet zou helpen!
Hmm! Wat gedraagt Gaafy zich vreemd! En hij ziet er ook al zo raar uit!
ZOEF!

Het enige wat ik nu nog kan doen, is DE STAD UIT GAAN!
BUS STATION

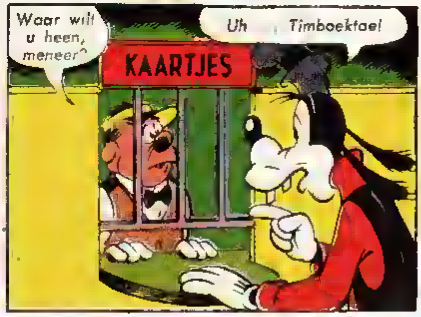
Waar wilt u heen, meneer?
Uh... Timboektoe!
KAARTJES

Bwah! Er gaan geen bussen naar Timboektoe! Dat betekent dat ik in de stad moet blijven!

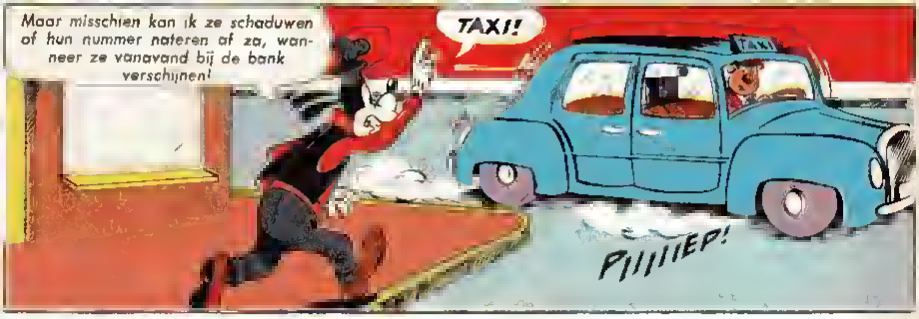
Maar misschien kan ik ze schaduwen of hun nummer noteren of zo, wanneer ze vanavond bij de bank verschijnen!
TAXI!
TAXI
PIIIIEP!

Dus ...
Je bent er, vriend! Mag ik m'n centen?
Oei! Ik ben er! Bij de bank! Ik ben wel een beet'je zenuwachtig!
BANK
Later...
Van hieruit heb ik een goed gezicht op de bank, en ze kunnen me niet zien achter dit aanplakbord!
(Slik!) Daar heb je ze! Ze gaan met die ladder natuurlijk door een raam naar binnen klimmen!
Oh! Ze hebben me in de gaten! Ze komen deze kant op!
Eh ... dag, jongens! Kunnen we niet even rustig praten?
Slik!
Vind je het niet wat LAAT voor een gezellig babbeltje?
We hebben een drukke dag achter de rug!
Ja! Als we met dit karweitje klaar zijn, gaan we naar huis en naar bed!

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

door TIM MARAN

HET stadje Hoorn stond weer eens op stelten die ochtend waren de geuzen voor de zoveelste maal van een succesvolle kaaptocht teruggekomen en nu wemelde de hele waterkant van die rauwe vechtjassen met hun verweerde koppen en knoerthard knuisten! Alle tavernen zaten eivol en er werd zo hard gebruld, gestampt, gezongen en gelachen, dat de meeuwen in het haventje zich telkens bijna verslikten in hun vismaaltje

„Excuus, serijeur!" — „Mag ik alstublieft even passeren?" Met een ploenrood hoofd vanwege de drukte, beide handen beladen met kruiken en kroezen, laveerde Stevijn Costersz., het knechtje van *De Vriendelijke Zeegel*, door de stampvolle gelagkamer Maar hij mocht dan nog zo beleefd en bescheiden doen, niemand sloeg er acht op, iedereen duwde en stompte en schreeuwde maar, en het meeste daarvan kwam op de arme Stevijn terecht Hij was een slungel van een joch, amper 14 jaar, stokmager, geel vlashaar en met verschrikte knipperogen, bovendien stotterde hij dikwijls Dat kwam omdat

Stevijn erg zenuwachtig was, en ook een beetje bangelijk uitgevallen. Dat had zijn reden. Je moet weten, Stevijn was van het weeshuis. Hij had lang geleden zijn ouders verloren. Zodra hij er groot genoeg voor ward geacht, had hij moeten werken. Dat moesten alle kinderen van het weeshuis, want dat kon niet alleen van aalmoezen bestaan. Zo had Stevijn vanaf dat hij zes was, allerlei baantjes gehad bij een touwslager, een kuiper, een schoenlapper — en nu had Wammes Varkenskop, de spekvette waard van *De Vriendelijke Zeeëgel*, hem van het weeshuis „gehuurd". Stevijn had in zijn korte leven al zoveel ruwe woorden gehoord, slaag en schoppen gekregen, dat hij erg zenuwachtig en bangelijk was, behalve wanneer hij meende dat iets oneerlijk was. Want dan was het alsof er een geheimzinnige kracht in hem voer, dan beet hij de tanden op elkaar, balde de vuisten en week hij geen duimbreed!

Hoor, daar klonk de grote blafstem van Wammes. „Stevijn, kom hier, niksnut!"

„Jawel, baas, kom 'r aan, baas!"

„Die seinjeurs daar, aan dat tafeltje, willen weg! Ze moeten twintig kroezen bier betalen! Schiet op!"

Stevijn knipperde zenuwachtig met zijn ogen. „Vraag excuus, baas, maar u vergist u, ik heb ze er maar twaalf gebracht!"

De waard liet een gesnuf als van een walvis horen. „Ongeluksjong, wou jij tegenspreken? Als ik zeg twintig, dan zijn 't er twintig! En doe als de weerga wat ik je zeg!" Natuurlijk wist de valse waard deksels goed dat zijn knechtje gelijk had, maar met zulke praktijken probeerde hij zijn spaarkous zo gauw mogelijk vol te krijgen.

„Ma-maar dat gaat toch niet, b-baas," stotterde Stevijn. „Ik k-kan ze toch niet twintig kroezen laten -be-beta-len, terwijl ze " — en toen deinsde hij piepend achteruit, want woedend was ▶

illustratie: HANS KRESSE

Wammes' hand omhoog gekomen „Wèl jou snotaap!" gromde de dikke Wammes „Zul je nou doen wat ik je zeg, òf.. ?" — In paniek sloeg Stevijn zijn armen boven het hoofd, maar dapper gaf hij terug· „N-neen, baas, da-dat doe ik niet! Da da's oneerlijk, haas — vraag excuus, ma-maar. "
De vuist suisde door de lucht en met een verstikte kreet tuimelde Stevijn achteruit, tegen een tafeltje op en toen ruggelings er dwars overheen. Kruiken en kroezen kletterden tegen de grond, bier spatte rond en met een lelijke verwensing sprong een zeeman overeind. Hij zag er uit alsof hij zojuist een duik in zee had genomen en met harde hand trok hij Stevijn overeind om hem een oplawaai van jewelste te geven Maar opeens hield een sterke vuist dem tegen en een krakerige stem zei „Wat nu, Floor, je gaat toch zeker dat jongske geen slaag geven?"
De aangesprokene zei driftig· „Ik zal 't 'm afleren, Haan Knijpvuist — kijk es hoe ik eruit zie?"
„Maar daar kan het jongske niks aan doen," zei dezelfde krakerige stem. „De waard gaf 'm zo'n watjekou, dat-ie dwars over onze tafel zeilde, Floor."
Brommend liet Floor de jongen los Duizelig van de klap leunde Stevijn tegen de tafel Er zwom een vreemd waas voor zijn ogen. Toen het waas optrok, was het eerste wat hij onderscheidde, de omvangrijke gestalte van de waard, die dreigend op hem afkwam De Watergeus, die door de ander Haan Knijpvuist was genoemd, kwam echter tussenbeiden. „Goed dat je er bent, waard," knorde hij boos „Door jouw schuld liggen onze kruiken aan diggels. Breng ons gauw nieuwe, volle — op jouw kosten, welteverstaan!" Wammes stond paf, „Ma-maar seinjeur — moet ik nou voor dat ongeluksjong ook nog schade lijden?"
De geus haalde de schouders op „Dan had je 'm maar een andere kant op moeten slaan, waard, en niet recht in onze pullen! Nou, komt er nog wat van?"
Wammes Varkenskop zweette van woede „Die aap krijgt wat-ie verdient! En als-ie slabakt en ongehoorzaam is . ."
„Hoho, wat hoor ik daar?" fronste Haan Knijpvuist, zich boos naar Stevijn omdraalend „Ongehoorzaam zijn?"
„Niks v-van waar, seinjeur!" stotterde Stevijn helemaal van zijn stuk. „Ik b-ben niet ongehoorzaam — he-helemaal niet — ma maar als ik iets oneerlijks moet d-doen, dan — dan ... "
„Hó!" kraakte Haan Knijpvuist, zich weer naar de waard omdraaiend „Wou jij dat dat jong iets oneerlijks deed, waard?"
„Hij liegt!" krijste Wammes Varkenskop, die met een schok besefte wat voor fout hij bezig was te maken. „Hij liegt, seinjeur! Ik als zijn baas zeg u, dat—" — „Er is één ding," zei Haan bedaard „Als zo'n mug van een jong zich liever dwars door de gelagkamer laat slaan dan iets oneerlijks te doen, dan moet het de moeite waard zijn om te horen waar het om gaat!"
Hij draaide zich weer om naar Stevijn. „Vooruit, zeuntje, spul òp je buiswater!" — „Wa-wat moet ik, seinjeur?" — „Zeggen wat je op je lever hebt!" snauwde Haan ongeduldig
„Zwijg, Stevijn!" buikte Wammes — „Tuttut, waard," bemoeide zich nu ook de andere zeeman, die Floor was genoemd, ermee, „houd je waffel of moet ik die rooie oortjes van je enteren?"
Stevijn was helemaal in de war. Hij had een hekel aan klikken, maar die oude geus keek hem zo dreigend aan, dat hij gauw stotterde „N-nou, eh — ik moest van de baas aan da-dat tafeltjedaar twintig kroezen bier afre-rekenen, ma maar ik . "
„Je bent ontslagen!" krijste Wammes Varkenskop „Eruit!!"
„ ... maar ik had ze er m maar twaalf gebracht!" gooide Stevijn er diepongelukkig uit
Och och, had-ie zijn mond maar gehouden. —!
„Zoóó " zei Haan Knijpvuist langgerekt, terwijl hij zich duister omdraaide naar de waard „Hij liegt 't!" kermde Wammes handenwringend
Maar Haan was al bezig zich boven op een stoel te hijsen. En toen hij góéd stond, maaide hij gebiedend met zijn armen en schreeuwde hoven alle lawaai uit „Maats, effe allemaal je laadkleppen dicht! Hier mot peiling worden genomen!"
Verbaasd keek iedereen om Je hóórde de stilte vallen „Jullie-daar!" wees Haan naar het bewuste tafeltje. „De waard-hier zegt dat jullie twintig kroezen bier mot betalen, terwijl zijn knechtje beweert dat 't er maar twaalf waren! Wie heeft er gelijk?"
De toegesprokenen aan het tafeltje, die al lang niet meer wisten hoeveel kroezen ze hadden geledigd, maar direct bereid waren zo weinig mogelijk te betalen, brulden „Twáálf, natuurlijk! Die valse waard probeert ons te bedriegen!" — Het was als een toverwoord onder oorverdovend tumult kwamen in de hele gelagkamer Watergeuzen overeind, die zich overig de mouwen opstroopten Gauw kwam Haan Knijpvuist van de stoel af en hij duwde Stevijn onder een tafel, en op moederlijke toon zei hij „Ga daar maar effe zitte zeuntje — 't zal nou wel effe waalen"
Het laatste wat Stevijn hoorde, waren de kreunende geluidjes die de waard, Wammes Varkenskop, uitte — toen stopte hij zijn vingers in de oren en kneep zijn ogen stijfdicht ..

en toen hij zijn ogen weer opende en de vingers uit de oren nam, zag hij wit van schrik en bibberde hij over al zijn leden. Dat noemden de geuzen „effetjes waalen"! Och heden van de hele gelagkamer was niets meer heel. Overal kapotgeslagen huisraad, scherven van aarde- en glaswerk, geen rult of kruik meer heel, de waard en zijn hele familie gevlucht.
„Zo," stofte Haan Knijpvuist zich zielsvergenoegd de vuisten af. Hij sleurde Stevijn aan diens kraag voor de dag en de taverne uit. Daar stond een hele drom burgers met verschrikte ogen te koekeloeren; zij keken naar Stevijn en Haan alsof dat menseneters waren — ocbarm — terwijl Stevijn zelf het zowat in zijn broek had gedaan van schrik „Zo," zei Haan, „en nou mot jij me toch es vertellen wat jij in die taveerne doet, zeuntje, da's toch zeker niks voor een jongen zoals jij?"
Suffig antwoordde Stevijn „Ik eh — moet wel, seinjeur, ik ben van het weeshuis, Wij moeten werken .. " — „Zo," bromde Haan. „Maar ik ben geen seinjeur, zeg jij maar gewoon Haan, hoor En wie ben jij?"
„Stevijn, seinj . Haan, Stevijn Costerszoon."
„Mooi, Stevijn Dus jij bent wees. Nou, dat maakt de boel wel beel eenvoudig Kom mee!"
„Waar naar t-toe?" stamelde Stevijn onzeker
„Naar de schipper Hij heeft 'n nieuwe scheepsjongen nodig De vorige zijn we kwijt geraakt door een Spaanse kanonskogel "
Stevijn struikelde van schrik „D dóód?" — De oude geus knikte „Ja, wat dacht je? En jij mag in zijn plaats komen!"

Och heden, arme Stevijn met zijn knipperogen en stotterstem — wat staat hem te wachten?

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

SINDS 1944 is IJsland (n eiland in bet noorden van de Atlantische Oceaan) een zelfstandige republiek Het is ongeveer driemaal zo groot als Nederland en telt 180 000 inwoners, die vrijwel uitsluitend langs de kust wonen Het binnenland is namelijk zeer moeilijk toegankelijk. Het is een vulkanisch bergland met heel veel gletschers en ruim vierhonderd hete bronnen Zo'n bron die soms bet kokende water boog de lucht in spuit, waardoor een enorme stoomwolk ontstaat, noemt men geiser of op z'n IJslands geysir, hetgeen „de kokende" betekent. De geisers zijn niet alleen een toeristische attraktie van IJsland, men gebruikt het hete water ook heel praktisch voor verwarming Zo worden in de hoofdstad Reykjavic bijvoorbeeld bijna alle huizen verwarmd met het bronwater Op de hier afgebeelde postzegel, uit een serie van 10 stuks uitgegeven in da jaren 1940/1944, zie je een sputende geiser met ervoor een rij toeschouwers

voor kleine koks en keukenprinsessen

Het smeren van toastjes geeft dikwijls moeilijkheden ze breken vaak tijdens het besmeren Om dit breken te voorkomen leg je het toastje op een dikke snee vers brood die zoals je zult begrijpen, als stootkussentje dienst doet, Verder zijn

hier nog een paar lekkere belegsels voor je toastjes.

1 Vermeng een eetlepel geraspte kaas met wat slasaus, kerrie, aroma en wat peper. Leg een plakje leverworst op het baboterde toastje, en hier boven op leg je het bergje kaasmengsel

2 Maak een wortel schoon, rasp hem zeer fijn vermeng dit met een theelepel eveneens zeer fijn geraspte ui, wat peterselie en een paar druppels aroma Leg op het toastje een dun plakje kaas en bedek het met een dikke laag wortelmengsel

* * * * * *

PENSELEN in verzekerde bewaring!

Van een stukje geribd karton kun je een veilige opbergplaats voor je waterverfpenselen maken Knip een stukje van 10 cm lang en 5 cm breed van het karton af, dan heb je een bergplaats voor 5 penselen. Plak een strookje doorzichtig kleefband om beide zijden heen. Een smal strookje papier waarop je je naam schrijft, bevestig je met doorzichtig plakband over de ribbels van het karton heen

Steak nu de penseelhoudars zover door de holletjes van het karton, dat de haarpunten zrin verdwijnan Op deze manier zul je geen last

meer hebben dat je penselen beschadigd en meestal onbruikbaar uit je schooltas te voorschijn komen.

„AGENT, kunt U mij ook zeggen..?"

Een helikopterpiloot die bij Newton in Wales op weg was naar een overstroomd gebied om voedsel en medicijnen te brengen, raakte de weg kwijt.

Hij verknoeide zijn tijd niet met zoeken, maar liet zijn bijzitter aan een lijn naar beneden zakken tot op de (h)oorhoogte van een verkeersagent

De agent was niet zo heel erg verbaasd, want na de juiste richting-aanwijzingen te hebben gegeven, ging hij verder met bet regelen van zijn „eigen" drukke verkeer alsof er niets bijzonders was gebeurd.

Als je àlles hebt!

Paul Getty, de Amerikaanse oliemiljardair, die onlangs 72 jaar werd en die, naar men zegt, alles, àlles bezit wat een mens maar verlangen kan, is gelukkig nog steeds blij met héél kleine dingen

Je kunt het geloven of niet, toen men hem vroeg wat hij graag voor zijn verjaardag wilde hebben, antwoordde hij zondar lang na behoeven te denken „Een kleerborstel, een notitieboekje met plastic kaft, een puntenslijper en een stukje vlakgom"

„Ik zit er dringend om verlegen," zei hij in volle ernst

Zou meneer Getty dan tòch niet àlles — àlles bezitten wat een mens zich maar kan wensen?

TOM POES en de TIK van JOOST

EEN OGENBLIKJE» DOKTER.
LAAT MU U EVEN LEREN HOE EEN MEDISCH ONDERZOEK VERRICHT MOET WORDEN.
DAT IS EEN TOPPUNT! LAAT LOS! HEIA!
LAME..LOM.. WOM..WOM..
MEN BEGINT MET TEMPERATUUR OPNEMEN.
UW SCHEDEL HEEFT GEEN REFLEXEN. TE DIK» WAARSCHIJNLIJK.
GA WEG! IK..IK...
TIK!

VERPLEGERS! HIERHEEN! EEN WILDE PATIENT! BRENG TOUW!
JA DOK!
NEE!
NIET HU..
...MAAR IK!
ZEER JUIST.
BRRR! HOE LANG MOETEN WE HIER NOG STAAN?!
EEN KOUDE DOUCHE ZAL U GOED DOEN MET UW WELNEMEN.
WE ZIJN AL LANG BUGEKOMEN!
BRRRR... W-W-WAT?!
EN MET EEN HUIVERING KOMT OOK DE DOKTER BIJ.
VERPLEGERS! BRENG ALLEN NAAR DE CONTROLE-KAMER! VLUG!

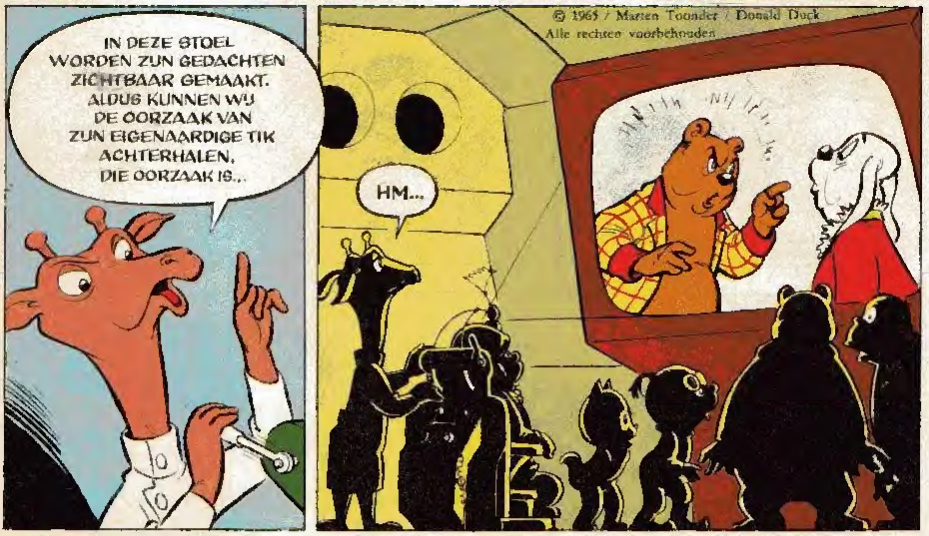

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 487. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen) ƒ 3,25 per 13 nummers. Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 386164. P.C.R. 36551. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
©1963 Walt Disney Productions

Mieke en Wouter
PAULTJE IS DE BESTE SCHUTTER!
NIETES! WOUTER !!!
ZIE JE DE BLOEMPOT .... LET OP .....IN ÉÉN KEER RAAK!
POEH, EEN KLEINIGHEID!

...EN TÒCH BEN IK DE BESTE SCHUTTER, IK DAAG JE UIT.....
...EN TÒCH BEN IK DE BESTE SCHUTTER, IK DAAG JE UIT.....

...TOT EEN DUEL!!

MORGEN OCHTEND VOOR SCHOOLTIJD...
OKÉ!
LIEVE HELP, DAAR KOMEN ONGELUKKEN VAN, IK MOET IETS VERZINNEN.

DE VOLGENDE MORGEN

JOEHOE, WIE LUST ER EEN STUKJE MILKY WAY!

MILKY WAY, ACTIJD RAAK !!!
MMMMMM !!! HEERLIJK, HÈ?
...EN VAN DE PIERTJES MAAK IK PULTJES!

Milky Way
MILKY WAY IS FIJN VOOR DE LEKKERBEK EN LATER AAN TAFEL HEB JE TÒCH NOG TREK!